

¹وَقَالَ لِي الرَّبُّ، خُذْ لِنَفْسِكَ لَوْحًا كَبِيرًا وَاكْتُبْ عَلَيْهِ بِقَلَمِ إِنْسَانٍ، لِمَهْتَرِ سِلَالٍ خَاشٍ بَرٍّ.² وَأَنْ أَشْهَدَ لِنَفْسِي شَاهِدَيْنِ أَمِيتَيْنِ، أَوْرِيَا الْكَاهِنِ، وَزَكَرِيَّا بْنُ يَبْرَحْيَا.³ فَأَقْتَرَبْتُ إِلَى النَّبِيِّ فَحَلَيْتُ وَوَلَدْتُ ابْنًا. فَقَالَ لِي الرَّبُّ، ادْعُ اسْمَهُ مَهْتَرِ سِلَالٍ خَاشٍ بَرٍّ.⁴ لِأَنَّهُ قَبْلَ أَنْ يَعْرِفَ الصَّبِيُّ أَنْ يَدْعُو، يَا أَبِي وَبَا أُمِّي، تُحْمَلُ تَرْوُهُ دَمَشَقَ وَعَيْنَمَةَ السَّامِرَةِ قُدَّامَ مَلِكِ أَشُورَ.⁵ ثُمَّ عَادَ الرَّبُّ أَبْصًا يَقُولُ لِي،⁶ لَأَنَّ هَذَا الشَّعْبَ رَدَلِ مِيَاهِ شَيْلُوهَ الْجَارِيَةِ يَسْكُوتُ، وَسَرَّ بَرَصِينَ وَإِنْ رَمَلْنَا.⁷ لِذَلِكَ هُوَذَا الْبَيْدُ يُضَعْدُ عَلَيْهِمْ مِيَاهُ النَّهْرِ الْقَوِيَّةِ وَالْكَثِيرَةِ، مَلِكِ أَشُورَ وَكُلِّ مَجْدِهِ، فَيَضَعْدُ قَوْقُ جَمِيعِ مَجَارِيهِ وَيَجْرِي قَوْقُ جَمِيعِ شَطُولِهِ⁸ وَيَنْدِفِقُ إِلَى يَهُودَا. يَفِيسُ وَيَغْبُرُ. يَبْلُغُ الْغُرْقُ. وَيَكُونُ بَسْطُ جَنَاحِهِ مِلءَ عَرْضِ يِلَادِكَ يَا عَمَّاوُونِيْلُ.⁹ هَيْجُوا أَشْهُا الشُّعُوبِ وَانْكَسِرُوا، وَأَضْعِي يَا جَمِيعَ أَقْصَايِ الْأَرْضِ. اخْتَرِمُوا وَانْكَسِرُوا. اخْتَرِمُوا وَانْكَسِرُوا.¹⁰ تَسَاوَرُوا مَسُورَةً فَتَبْطَلْ. تَكْلُمُوا كَلِمَةً فَلَا تَقُومُ. لِأَنَّ اللَّهَ مَعَنَا.¹¹ فَإِنَّهُ هَكَذَا قَالَ لِي الرَّبُّ بِشِدَّةِ الْيَدِ، وَأَنْذَرَنِي أَنْ لَا أَسْأَلَكَ فِي طَرِيقِ هَذَا الشَّعْبِ قَائِلًا،¹² لَا تَقُولُوا، فِئْتَهُ لِكُلِّ مَا يَقُولُ لَهُ هَذَا الشَّعْبُ فِئْتَهُ، وَلَا تَخَافُوا خَوْفَهُ وَلَا تَرْهَبُوا.¹³ قَدَّسُوا رَبَّ الْجُنُودِ فَهُوَ خَوْفُكُمْ وَهُوَ رَهْبُكُمْ.¹⁴ وَيَكُونُ مَقْدِسًا وَخَجَرَ صَدَمَةٍ وَصَخْرَةً غَنَرَةٍ لِيَبْنِي إِسْرَائِيلَ، وَقَفًّا وَشَرَكًا لِسُكَّانِ أَوْرُشَلِيمَ.¹⁵ فَيَغْتَرُّ بِهَا كَثِيرُونَ وَيَسْقُطُونَ، فَيَنْكَسِرُونَ وَيَعْلَقُونَ فَيُلْقَطُونَ.¹⁶ صُرَّ الشَّهَادَةُ. اخْنَمَ الشَّرِيعَةُ بَتْلَامِيذِي.¹⁷ فَأَصْطَلَبُ لِلرَّبِّ السَّائِرَ وَجْهَهُ عَنْ بَيْتِ يَهُوْبَ وَأَنْتَطِرُهُ.¹⁸ هُنَذَا وَالْأَوْلَادُ الَّذِينَ أَعْطَانِيَهُمُ الرَّبُّ آيَاتٍ، وَعَجَائِبَ فِي إِسْرَائِيلَ مِنْ عِنْدِ رَبِّ الْجُنُودِ السَّاكِنِ فِي جَبَلِ صِهْيُونِ.¹⁹ وَإِذَا قَالُوا لَكُمْ، اطْلُبُوا إِلَى أَصْحَابِ النَّوَائِعِ وَالْعَرَافِينَ الْمُشْفِقِينَ وَالْهَامِسِينَ. أَلَا يَسْأَلُ شَعْبُ إِلَهَةٍ، أَيْسَأَلُ الْمَوْتَى لِأَجْلِ الْأَحْيَاءِ.²⁰ إِلَى الشَّرِيعَةِ وَإِلَى الشَّهَادَةِ. إِنْ لَمْ يَقُولُوا مِثْلَ هَذَا الْقَوْلِ فَلَيْسَ لَهُمْ فَجْرٌ.²¹ فَيَغْتَرُّونَ فِيهَا مُضَائِقِينَ وَجَائِعِينَ. وَيَكُونُ حِينَمَا يَجُوعُونَ أَنَّهُمْ يَحْتَفُونَ وَيَسْتَبُونَ مَلِكَهُمْ وَإِلَهُهُمْ وَيَلْتَفِتُونَ إِلَى قَوْقُ.²² وَيَنْطَرُونَ إِلَى الْأَرْضِ وَإِذَا شِدَّةٌ وَظَلَمَةٌ، فَتَأْمُ الصَّبِيُّ، وَإِلَى الظَّلَامِ هُمْ مَطْرُودُونَ.

¹Und der HERR sprach zu mir: Nimm vor dich eine große Tafel und schreib darauf mit Menschengriffel: Raubebald, Eilebeute!²Und ich nahm mir zwei treue Zeugen, den Priester Uria und Sacharja, den Sohn des Jeberechjas.³Und ich ging zu der Prophetin; die ward schwanger und gebar einen Sohn. Und der HERR sprach zu mir: Nenne ihn Raubebald, Eilebeute!⁴Denn ehe der Knabe rufen kann: "Lieber Vater! liebe Mutter!", soll die Macht aus Damaskus und die Ausbeute Samarias weggenommen werden durch den König von Assyrien.⁵Und der HERR redete weiter mit mir und sprach:⁶Weil dieses Volk verachtet das Wasser zu Siloah, das stille geht, und tröstet sich des Rezin und des Sohnes Remaljas,⁷siehe, so wird der HERR über sie kommen lassen starke und viele Wasser des Stromes, nämlich den König von Assyrien und alle seine Herrlichkeit, daß sie über alle ihre Bäche fahren und über alle Ufer gehen,⁸und werden einreißen in Juda und schwemmen und überher laufen, bis daß sie an den Hals reichen, und werden ihre Flügel ausbreiten, daß sie dein Land, o Immanuel, füllen, soweit es ist.⁹Seid böse, ihr Völker, und gebt doch die Flucht! Höret's alle, die ihr in fernen Landen seid! Rüstet euch, und gebt doch die Flucht; rüstet euch und gebt doch die Flucht!¹⁰Beschließt einen Rat, und es werde nichts daraus; beredet euch, und es bestehe nicht; denn hier ist Immanuel.¹¹Denn so sprach der HERR zu mir, da seine Hand über mich kam und unterwies mich, daß ich nicht sollte wandeln auf dem Wege dieses Volkes, und

sprach:¹² Ihr sollt nicht sagen: Bund. Dies Volk redet von nichts denn vom Bund. Fürchtet ihr euch nicht also, wie sie tun, und lasset euch nicht grauen;¹³ sondern heiligt den HERRN Zebaoth. Den lasset eure Furcht und Schrecken sein,¹⁴ so wird er ein Heiligtum sein, aber ein Stein des Anstoßes und ein Fels des Ärgernisses den beiden Häusern Israel, zum Strick und Fall den Bürgern zu Jerusalem,¹⁵ daß ihrer viele sich daran stoßen, fallen, zerbrechen, verstrickt und gefangen werden.¹⁶ Binde zu das Zeugnis, versiegle das Gesetz meinen Jüngern.¹⁷ Denn ich hoffe auf den HERRN, der sein Antlitz verborgen hat vor dem Hause Jakob; ich aber harre sein.¹⁸ Siehe, hier bin ich und die Kinder, die mir der HERR gegeben hat zum Zeichen und Wunder in Israel vom HERRN Zebaoth, der auf dem Berge Zion wohnt.¹⁹ Wenn sie aber zu euch sagen: Ihr müßt die Wahrsager und Zeichendeuter fragen, die da flüstern und murmeln so sprecht: Soll nicht ein Volk seinen Gott fragen, oder soll man die Toten für die Lebendigen fragen?²⁰ Ja, nach dem Gesetz und Zeugnis! Werden sie das nicht sagen, so werden sie die Morgenröte nicht haben,²¹ sondern werden im Lande umhergehen, hart geschlagen und hungrig. Wenn sie aber Hunger leiden, werden sie zürnen und fluchen ihrem König und ihrem Gott²² und werden über sich gaffen und unter sich die Erde ansehen und nichts finden als Trübsal und Finsternis; denn sie sind im Dunkel der Angst und gehen irre im Finstern.